

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 179/2020-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. mája 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Mojмира Mamojku, zo sudcu Petra Straku a sudcu Martina Vernarského (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia „*svojich základných práv slobôd ľudských práv a základných slobôd*“ bližšie nekonkretizovaným zásahom Okresného súdu Bratislava V a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah sťažovateľovho podania

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 3. apríla 2020 mailom doručené podanie [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým namieta porušenie „*svojich základných práv slobôd ľudských práv a základných slobôd*“ bližšie nekonkretizovaným zásahom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“).

2. Vo svojom podaní sťažovateľ uviedol, že podáva „ústavnú sťažnosť na Okresný súd Bratislava V predsedom Okresného súdu je naďalej toho času ešte obvinený JUDr. Dušan Srogončík“, ako aj že podáva „sťažnosť na sudkyňu okresného súdu v Bratislave V pani JUDr. Jana Tamašiová, ktorá mnou poslané doklady hodnoverne na zakladajúcej sa na pravde, ktoré boli doručené poštou nebrala do úvahy a teda okresný súd neprijal do úvahy moje hodnoverne dôkazy... Mám podozrenie, že menovaná sudkyňa je a bola zaujatá v danej veci...“. Napokon sťažovateľ zdôraznil, že má „podozrenia na nedôveru voči okresnému súdu v Bratislave V aj tomu, čo bola aj v médiách medializovaná kauza sudcov, ktorí sú obvinení. Mám podozrenie aj na zlé rozhodnutie okresného súdu.“.

3. Podanie s identickým obsahom sťažovateľ doručil ústavnému súdu 7. apríla 2020 aj v elektronickej forme, avšak bez autorizácie podľa zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov.

4. Napokon sťažovateľ rovnaké podanie doručil ústavnému súdu 14. apríla 2020, a to v listinnej forme.

II.

Relevantná právna úprava

5. Podľa čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak.

9. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

10. Podľa § 39 ods. 1 zákona o ústavnom súde podanie je úkon určený ústavnému súdu.

11. Podľa § 39 ods. 2 zákona o ústavnom súde každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

12. Podľa § 39 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak tento zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, a podpis.

13. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

14. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

15. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa

musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

16. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

17. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

18. Podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak má návrh na začatie konania uvedený v § 42 ods. 2 písm. f), g), i) až l), n), q), r) a w) odstrániteľné nedostatky, môže ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil. Ak účastník konania v určenej lehote nedostatky neodstráni, ústavný súd návrh na začatie konania odmietne...

19. Podľa § 122 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť môže podať osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené jej základné práva a slobody.

20. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať

- a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody,
- b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody,

- c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí,
- d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

21. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

22. Ústavný súd, berúc do úvahy zásadu neformálnosti pri posudzovaní obsahovej stránky procesných úkonov (§ 39 ods. 2 zákona o ústavnom súde), podanie sťažovateľa vyhodnotil ako ústavnú sťažnosť podanú podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Sťažovateľ totiž podľa § 123 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde označuje porušovateľa, ktorým má byť okresný súd, a zároveň zrozumiteľne svoje podanie pomenúva ako ústavnú sťažnosť. Navyše, v podaní tvrdí, že namieta porušenie svojich základných práv slobôd (§ 122 zákona o ústavnom súde).

23. Zároveň však ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ nie je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom tak, ako to požaduje § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pričom o ustanovenie právneho zástupcu sťažovateľ podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ani nepožiadaval. Z uvedeného hľadiska je daný dôvod na odmietnutie jeho ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde.

24. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ nekonkretizoval rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd tak, ako to vyžaduje § 123 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde. Rovnako neoznačil, ktoré základné práva a slobody mali byť v jeho prípade okresným súdom porušené. Všeobecná konštatácia, že namieta porušenie „svojich základných práv slobôd ľudských práv a základných slobôd“, je v nadväznosti na požiadavku formulovanú v § 123 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde celkom nepostačujúca. Ústavná sťažnosť neobsahuje ani dostatočne zrozumiteľné uvedenie konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo podľa sťažovateľa

dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Chýba teda obsahová náležitosť ústavnej sťažnosti predpísaná v § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde.

25. Keďže sťažovateľ v ústavnej sťažnosti neidentifikoval nezameniteľným spôsobom zásah, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd, nevyhovel ani požiadavke plynúcej z § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde a k sťažnosti nepriložil dôkazy o reálnosti zásahu. Fotokópie dokumentov priložených k ústavnej sťažnosti (faktúry z roku 2015 v anglickom jazyku vystavené osobe odlišnej od sťažovateľa, potvrdenie o dočasnej sťažovateľovej pracovnej neschopnosti v roku 2017, neautorizované potvrdenie banky o platbe na účte, čestné vyhlásenie sťažovateľa o jeho neskúsenosti s obchodovaním na finančnom trhu, odstúpenie od zmluvy o obchodovaní z roku 2015), pokiaľ ide o formálnu podobu, nezaručujú autenticitu informácií z nich plynúcich, no predovšetkým nemajú žiadnu logickú previazanosť na obsah sťažovateľovho podania, čo je okrem iného aj dôsledkom chýbajúceho zmysluplného odôvodnenia ústavnej sťažnosti, ktoré požaduje zákon o ústavnom súde v § 43 ods. 1. Zistené nedostatky vyúsťujú do absencie návrhu na rozhodnutie vo veci samej. Sťažovateľ teda vôbec nesformuloval tzv. sťažnostný petit, ktorý ako obsahovú náležitosť návrhu na začatie konania vyžaduje taktiež § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

26. Napokon sťažovateľ v ústavnej sťažnosti nenavrhuje vykonanie akýchkoľvek dôkazov (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

27. V popísaných okolnostiach ústavný súd nepristúpil k výzve adresovanej sťažovateľovi na odstránenie nedostatkov jeho návrhu (§ 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde), pretože ich rozsah neumožňuje ani posúdenie základných procesných podmienok pre ďalšie pokračovanie v konaní o predmetnej ústavnej sťažnosti. Súčasne to odôvodňuje záver, že odstraňovanie nedostatkov sťažovateľovho podania by v konečnom dôsledku svojou obsahovou podstatou znamenalo realizáciu úplne nového podania (návrhu na začatie konania). Takémuto účelu však postup podľa § 56 ods. 3 prvej vety zákona o ústavnom súde nemá slúžiť.

28. Ústavná sťažnosť sťažovateľa nemá zákonom ustanovené náležitosti, a preto ju ústavný súd odmietol aj podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. mája 2020

Mojmír Mamojka
predseda senátu